

דבר יו"ר קרן עזריאלי ישראל

סטודנטים יקרים, בוגרים, אדריכלים ושוחרי אדריכלות בישראל, זוהי השנה ה-13 בה מתקיימת תחרות פרס דוד עזריאלי לאדריכלות. לתחושת, הוקרת המצוינות בקרב סטודנטים לאדריכלות בישראל הינה הדרך הטובה ביותר לכבד את זכרו של אבי. פרס דוד עזריאלי לאדריכלות הינו הפרס הארצי היוקרתי והמשמעותי ביותר המוצע לסטודנטים בישראל, ומטרתו לתמוך ולקדם שלוש מטרות שהגדירו את הנתינה של אבי: תמיכה בחינוך איכותי, קידום תחום האדריכלות ותמיכה במדינת ישראל.

כבשנים קודמות, גם השנה גאה קרן עזריאלי קנדה-ישראל להציע שלושה פרסים כספיים נדיבים לשלושת הזוכים, בסך 60,000 ש"ח, 25,000 ש"ח ו-10,000 ש"ח.

אנו מודים לבתי הספר לאדריכלות על הליך הבחירה הפנימי והמדוקדק שניהלו, ועל מחויבותם לבחירת שלושה מועמדים מרשימים כל אחד, להתמודד בתחרות על פרס עזריאלי לאדריכלות. תודה מיוחדת שלוחה לפאנל השופטים הבינלאומי, בראשות ידיד המשפחה- פרופסור אדריכל חיים דותן; אחותי, ד"ר שרון עזריאלי, דירקטורית בקרן עזריאלי בקנדה ובישראל; פרופסור גיל סטונר, ראש בית הספר לאדריכלות ותכנון ערים ע"ש עזריאלי באוניברסיטת קרלטון; פרופסור כרמלה יעקובי וולק, סגנית הנשיא לפיתוח ביתחומי וחדשנות במכללה למנהל, ואדריכל שי בוכמן, מנהל תכנון אסטרטגי בקבוצת עזריאלי.

פרס דוד עזריאלי מציין ומברך לא רק את הזוכים בו, אלא את כל הסטודנטים שהגישו עבודות והתמודדו על מקום בתחרות. העבודה, החוכמה והיצירתיות המשותפת של כלל הסטודנטים, תעצב את קו הנוף העתידי של ישראל.

כל טוב ובהצלחה,

דנה עזריאלי

יושבת ראש, קרן עזריאלי ישראל

קרן עזריאלי ישראל פועלת לחיזוק החברה הישראלית באמצעות קידום חינוך, מחקר רפואי ומדעי, קהילה, רווחה, אומנות ותרבות. הפרס הינו יוזמה משותפת של קרן ערזיאלי ישראל וקרן עזריאלי קנדה.

פרופ' ארכיטקט חיים דותן שופט בינ"ל ומרצה אורח

פרופ' ארכיטקט חיים דותן, אדריכל בינלאומי, מחנך, משורר, בעל תואר ראשון ותואר שני באדריכלות מהאוניברסיטה של דרום קליפורניה. מייסד ומנהל משרד האדריכלים הבינלאומי וזוכה הפרסים 'חיים דותן אדריכלות ועיצוב ערים', הכולל סניפים בתל אביב ובשנגחאי. המשרד מתמקד בחדשנות אקולוגית, באדריכלות ובעיצוב ותכנון ערים. אדרי' חיים דותן מכהן כפרופסור במכון שנגחאי לאמנות חזותית, וכן ב-DeTao Masters Academy, שם הוא מוביל תכנית משולבת לתואר ראשון בתכנון אקולוגי.

גשר הזכוכית, שנחשב לאייקון של סין החדשה, הפך לסמל עולמי מוביל של כלכלה ירוקה, תיירות אקולוגית והתחדשות אורבנית וכפרית בסין.

הגשר הממוקם בפארק הלאומי הקסום גיאנג ג'יא ג'יי, משתלב בנוף באופן טבעי ומהווה מופת לחדשנות אדריכלית והנדסית. "כמעצב הגשר אני מאמין בטבע, הרמוניה, איזון ויופי. הטבע יפה כמו שהוא, ולכן גשר הזכוכית נועד להיות בלתי נראה ככל האפשר, כמו גשר לבן ודק שנעלם אל תוך העננים, בתוך הערפל."

ד"ר שרון עזריאלי

פרופ' ג'יל סטונר

פרופ' נומלה יעקובי וולק

אדור' שי נוכמן

סגל השופטים

בעלת ניסיון של שנים רבות בתחום התרבות, האמנות והמוזיקה. מכהנת כחברת דירקטוריון בקרן עזריאלי קנדה וישראל, בקבוצת עזריאלי, בקרן התרבות אמריקה-ישראל, בתזמורת הקאמרית מק'גיל, במכון לאמנויות קוליות בקנדה, במוזיאון מק'קורד/מונטריאול, במרכז הלאומי לאמנויות באוטווה, בקרן שרון עזריאלי לאמנויות וב-Opera Cares Foundation. לאורך 25 שנות קריירה בינלאומית מרשימה כזמרת אופרה, הופיעה בתפקידים ראשיים בהפקות עם מיטב בתי האופרה והתזמורות. שרון פעילה רבות בתחום הפילנתרופיה, במסגרתה ייסדה את פרס עזריאלי למוסיקה. בעלת תואר ראשון בהיסטוריה של האמנות מ- Vassar college ותואר עמית בעיצוב פנים ואיור מבית הספר לעיצוב Parsons שבניו יורק. כמו כן, בעלת דיפלומה מ- Juilliard ותואר שני ודוקטורט במוזיקה מאוניברסיטת מונטריאול.

מכהנת כיום כראש בית הספר לארכיטקטורה ואורבניות ע"ש עזריאלי באוניברסיטת קרלטון באוטווה, קנדה, ובנוסף הינה חברת סגל במכללה לתכנון סביבתי באוניברסיטת קליפורניה בברקלי מאז 1987. הרצתה רבות ברחבי העולם על המימד המרחבי והתייחסויות למרחב בספרות ושירה בנות-זמננו, על רעיון הפראות האורבנית, על סוגיות גלובליות של השימוש במרחב ככלי התקפי, ועל הפוטנציאל הלא-ממומש של נכסים פנויים בנוף האמריקאי שלאחר המיתון. בעלת תואר ראשון בספרות מהמכללה החדשה בפלורידה ותואר שני באדריכלות מאוניברסיטת פנסילבניה.

סגנית נשיא לחדשנות, המסלול האקדמי המכללה למינהל. יזמית אקדמית המקדמת, מפתחת ומנהלת תכניות אקדמיות חדשניות, מעבדות מחקר יישומיות, ופלטפורמות בין הפרקטיקה לאקדמיה. העשייה האקדמית היזמית הינה החל משלב החזון והגדרת היעדים, דרך גיוס מערכת האקדמית כולה, גיוס משאבים, ניהול, הקמה ופיתוח. בימים אלה מקימה במכללה למנהל פלטפורמה לפתרון בעיות מורכבות, פיתוח מוצרים ושירותים חדשים למיטביות ושגשוג החברה והאנשים. בעלת תואר ראשון בעיצוב סביבה מבצלאל ותואר שני באדריכלות ולימודים עירוניים מאוניברסיטת UPC בברצלונה.

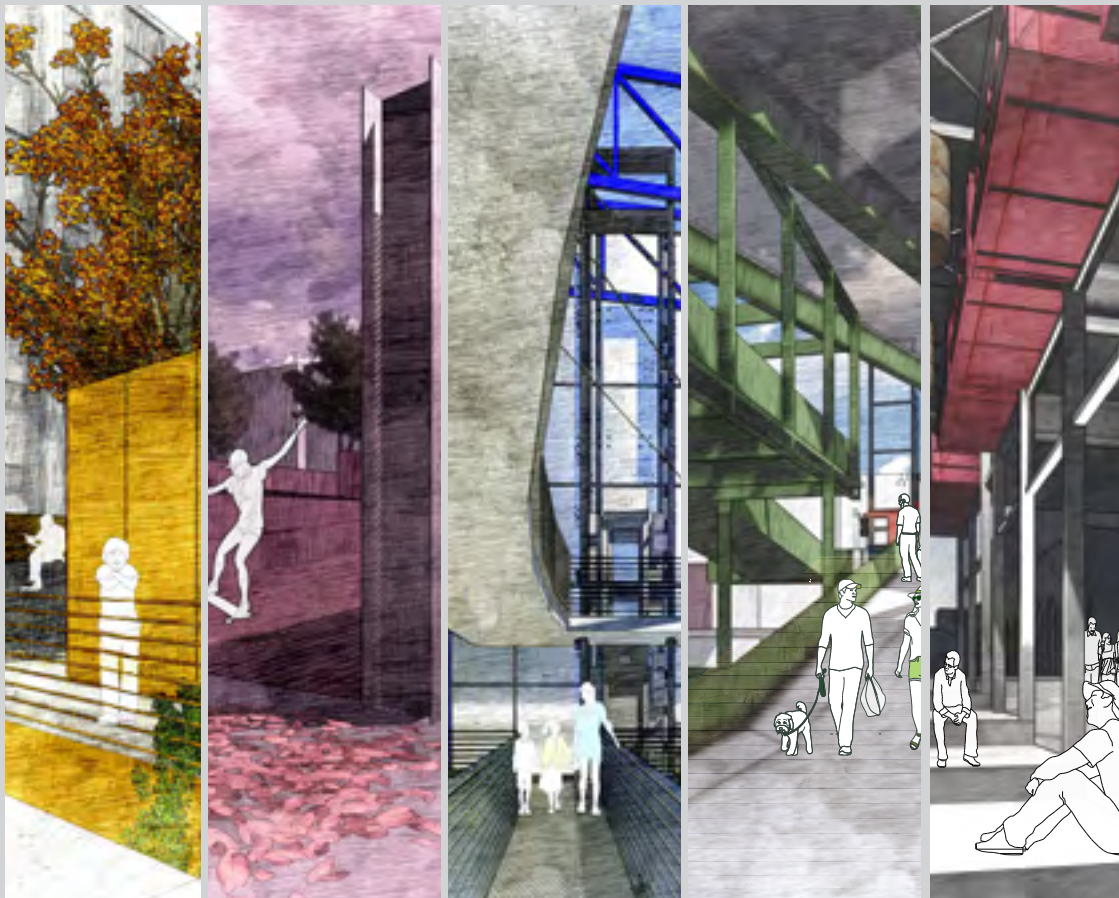
אדריכל ומתכנן ערים, במשך כ-12 שנים עסק בתפקידי תכנון שונים בעיריית תל אביב. בתפקידו האחרון היה אחראי על התכנון באזורי המע"ר המרכזיים של העיר, כדוגמת פארק שרונה, הקריה הצבאית, אזור המע"ר הצפוני וכו'. בשנתיים וחצי האחרונות משמש כמנהל תכנון אסטרטגי בקבוצת עזריאלי. במסגרת תפקיד זה שותף לתכנון פרויקטים יזמיים בהקף של למעלה ממליון מ"ר, בניהם מרכז שרונה, פרויקט הרחבת מרכז עזריאלי, עזריאלי טאון ועוד. בעל תואר B.Arch מ- Pratt Institute N.Y ותואר שני מאוניברסיטת תל אביב במדיניות ציבורית ותכנון עירוני.

01

לי ננו

המרכז האקדמי ויצו חיפה

שם הפרויקט
Insilghte

עד שנת 2050 צפויים להתווסף שני מיליארד אנשים לאוכלוסיית העולם, הרבה מהצמיחה הזו עומדת להתרחש בערים. ברבות מהערים המתפתחות כיום ישנם מרכזים ותיקים מנוונים המכילים בתוכם את יכולת הצמיחה והגדילה, יתרה מזו הם נושאים בתוכם עושר ארכיטקטוני, היסטורי וזהות מקומית.

הפרויקט נולד מתוך הרצון לעסוק בחלל המגורים העירוני וביצירת תשתית הזדמנויות חדשה, אשר תאפשר את התפתחותה פנימה של העיר ללא מחיקת הקיים. המטרה היא לתכנן לזמן הווה את מרחבי הפעולה הציבוריים במחשבה על העתיד והיכולת שלהם לקבל בכל פעם פרשנות מחדשת והגדרה מחדשת ע"י הציבור. לצורך יצירת מרחבי פעולה אלה הוגדרו, תוכננו ומוקמו 5 כלים: בסטה, דופן, תשתיות, תנועה וזמן.

כמקרה מבחן בחרתי לעסוק באזור שוק תלפיות בחיפה, אשר ממוקם בחלקה התחתון של שכונת הדר, בין העיר שעל ההר לעיר התחתית ושכונת וואדי סאליב.

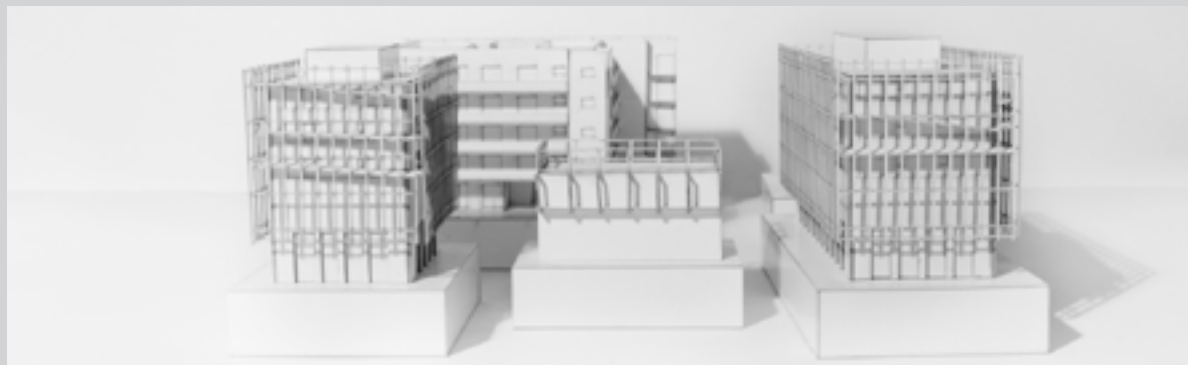
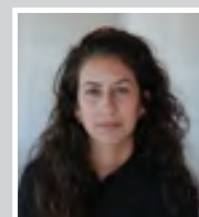
02

ליאור גוטמן

הטכניון – מכון
טכנולוגי לישראל

שם הפרויקט

שיקום ובינוי | פרדוקס
הכליאה בישראל

בתי הסוהר במופעם המרחבי ניצבים מאחורי חומה ומגדל. למקומות אלו עולם פנימי מנותק מכל המתרחש מחוץ להם. הפרט משלם בהם על מעשי העבר, מתעצב בהווה ועתיד לחזור אל החברה החיצונית ממנה הוגלה. בכך למעשה בתי הסוהר מגלמים את הפרדוקס העוסק במתח שבין כליאה לשיקום - מחד ככלים לענישה ומאידך ככלים לתיקון הפרטים המורשעים בתוכם. עם זאת, מדיניות הכליאה בישראל כיום שמה בראש מעייניה את הכליאה ולא את השיקום, ויתירה מזאת, הופכת את הכליאה לתעשייה בפני עצמה. הדיון החברתי תפיסתי של מוסדות הכליאה והשיקום, שזור לאורך הפרויקט בדיאלוג בין בתי הסוהר לעיר ובתהליכים של קירוב והרחקה.

באמצעות חקירת מערך היחסים בין הכלא לעיר בעבר ישנו ניסיון לחזור לבסיס התפיסה של העיר כעיר מקלט המכילה בתוכה את האפשרות לקשור בין השיקום למרחב העירוני. הפרויקט בוחן את בתי הסוהר כתשתית המאפשרת לייצר תהליך של התחדשות עירונית הקושרת בין שיקום שכונה לשיקום חברה. תהליך השיקום משמש כמנגנון לייצור מודל מבני, חברתי וכלכלי דרך המפעלים והתעשייה. מערך זה מייצר דיאלוג בין הכלא לעיר, בין האסיר לאזרח ובין האזרח לאזרח. הזדמנות זו מאפשרת להציף את יכולת הבחירה של האזרח הבודד בתוך תהליכי המוסר וחלקו בחברה, ואת אפשרותו לתבוע מחדש ולערער על המוסכמות הנקבעות בעבורנו על ידי הריבון.

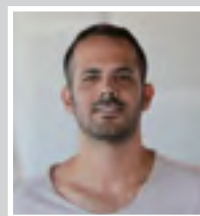
03

שי הושקוביץ

אוניברסיטת אריאל בשומרון

שם הפרויקט

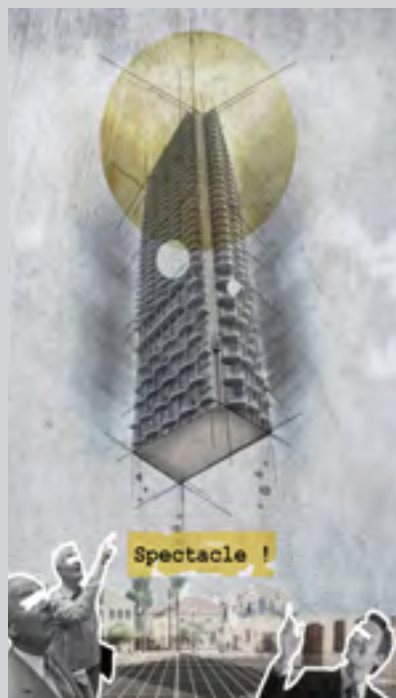
Situation City
דרך יפו | תל אביב

הפרוייקט בוחן את התכנון העירוני המודרני, ושואל מהי הנקודה בה התכנון נעצר ומשאיר מרחב להתפתחויות ויוזמות חברתיות. כמקרה מבחן בחרתי במרחב שבין רחוב דרך יפו לתוואי החפיר של מסילת הרכבת העות'מנית בעיר תל אביב. דרך היסטורית זו מהווה גבול פיזי ובו בזמן תודעתי, בין מרכז תל אביב לדרום ויפן.

אני מציע לראות במצב גבול זה הזדמנות לחיבור חדש בין הסיטואציות השונות בעיר. ע"י יצירת מערכת חללים מתחת למפלס הקרקע המאפשרים התרחבות ומעברים פנימיים מפלורנטין אל דרך יפו האינטנסיבית ומשם לתוך גן עירוני פנימי המתחבר לנווה צדק.

הסטרקטורה החדשה מעניקה פרשנות מחודשת לאופן תכנון המרחב העירוני מכיוון שהיא מייצרת תשתית בלבד. ההבנה שהתכנון העירוני מגיע עד נקודה מסוימת ומשם החברה היא זו שיוצקת את התוכן הופכת את החללים שנוצרו למחוללים עירוניים המעודדים קהילתיות ומאפשרים יצירת זהות ייחודית למקום.

04

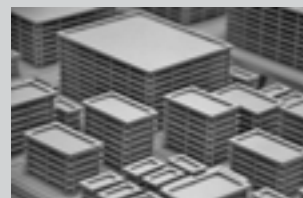
גנוסר וולף- הנסל

בצלאל, אקדמיה לאמנות ולעיצוב, ירושלים

שם הפרויקט

MIXCALE

רשת עירונית גמישה

בעשורים האחרונים ניתן לראות בישראל מגמה בולטת של פרבור מסחר- במקביל לדעיכתה האיטית של הפעילות במרכזים העירוניים הותיקים, מופיעים בזה אחר זה בשולי הערים ולאורך כבישים בין עירוניים מרכזי קניות גדולים הנהנים משטח בלתי מוגבל, קרקע זולה, נגישות לוגיסטית וקהל יעד רחב ממספר ערים שכנות. רשויות מקומיות רבות מקדמות דיונים ציבוריים ופרויקטים הנוגעים לשיקום מרכז העיר הותיק אך ניכר כי אינן מותרות בקלות על היתרונות הרבים שמקנה פיתוח המסחר בשוליהן. הנוקשות המאפיינת את תכניות המתאר לא מאפשרת בחינה וחשיבה מחודשת על מרכז העיר, שימושיו ותפקודו.

הפרויקט מתמקד בעיר כפר סבא כמקרה בוחן בו קיים ניגוד אינטרסים בין שיקום המרכז הותיק ובין פיתוח מרכזים חדשים. מספר עקרונות יסוד שיעמדו בבסיסה של מערכת תכנון חדשה יקנו לכפר סבא ולערים אחרות בישראל גמישות שתאפשר להן להתפתח באופן אורגני, "Bottom Up" מתוך כוחות השוק ועל ידי הענקת עצמאות וכוח שינוי לפרט החי בעיר לצד גופי התכנון שישמרו על האינטרס הציבורי. תכנית המתאר תארגן את המבנה העירוני אך לא תגביל את שימושי הקרקע למגרשים מסוימים, באופן בו יוכלו מתחמים שונים בעיר לשנות את אופיים ותפקודם לאורך הזמן. גריד מגוון אך קשיח יבטיח כי בכל זמן נתון תוכלנה תופעות חדשות להתפתח במרכז העיר, באחת מהשכונות או בשוליים.

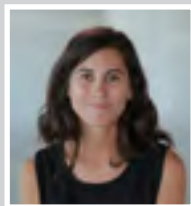
05

לירון נדי

אוניברסיטת אריאל בשומרון

שם הפרויקט

waste land

הפרויקט בוחן את יחסי האדם אל מול הטבע, ועוסק בשאלה כיצד ארכיטקטורה נטמעת בסביבה הנופית טבעית? - כמקרה מבחן, בחרתי לעסוק בנחל אלכסנדר. הבחירה לעסוק בפרויקט בנחל זה, נבעה מרצוני להעלות את המודעות של הסביבה הנופית בארצנו, ובפרט את מצבם של נחלי ארצנו. אשר נתפשים כמטרד סביבתי, כתוצאה מהזנחה וזיהום.

הפרויקט מורכב מנקודות נבחרות על תוואי הנחל, כאשר ההתייחסות היא לכל נקודה בצורה ייחודית בהשפעת מיקומה, והאופן בו היא פוגשת את הטבע. למבנים עקרונות משותפים, אשר מהווים קו מנחה בתכנונם: החל מיחס אל הטופוגרפיה על פני השטח, שימת דגש והכוונת המבטים של השוהה במבנים אל עבר נקודת תצפית מסוימת, וכן שימוש בסביבה החיצונית הטבעית.

06

נתנאל כהן

הטכניון – מכון
טכנולוגי לישראל

שם הפרויקט

ג'אנקלנד

השכונות החדשות שנבנות כיום בארץ הן אוניברסליות וסינתטיות. כשמתבוננים בהן מתקבלת תמונה של אדריכלות צינית שנובעת מכישלון המתכננים לספק לציבור משהו מתקדם וחדש, דבר שלא נראה לפני. הפרויקט יוצא מנקודת מבט ביקורתית על המצב הקיים ומנסה לפתוח פתח למחשבה רעננה - כיצד ניתן לייצר סביבה אורבנית מתוך האתר עצמו. הזדמנות לבחון יצירה כזו של אדריכלות חדשה קיימת בשטח האצטדיון בקריית חיים, חיפה. המקום שבעבר העניק לקריה זהות וגאווה לתושבים עומד כיום מוזנח וללא שימוש שנים רבות למרות הפוטנציאל הרב שבו. התכנית שאושרה לשטח ומתוכנן בה להקים בו שכונת מגדלים גנרית, מתעלמת מערכיו, מרכזיותו ומהפוטנציאל של האתר.

באמצעות ניתוח המצב הקיים של סביבת האתר, המרכיבים וההנחה שתפקיד האדריכלות הוא בין היתר גם לשמש כבמה להתרחשויות חיי היום-יום, הפרויקט מציע להקים בשטח האצטדיון לשעבר סוג חדש של מורכבות עירונית הנובעת מפרוגרמה חווייתית של סצנות ותרחישים.

סגנון אדריכלי חדש שצומח מהקיים, מלמטה, בעל אסתטיקה אלטרנטיבית שמבטאת את פרשנויות המשתמשים על התכנון הסטנדרטי כפי שזה מתבטא בקרית חיים. באמצעות משחקים בפרופורציות, פירוק והרכבה של אלמנטים נבחרים מתוך הבינוי הקיים סביב האתר, תיווצר השפה האדריכלית החדשה שמתאימה לו.

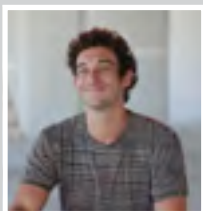
07

ניר לשם

בצלאל – אקדמיה לאמנות
ועיצוב, ירושלים

שם הפרויקט

מרכז מדיה

הפרוייקט הוא בניין המאכלס חברת מדיה ציבורית, חללי עבודה ייעודיים לעיסוק בתחומי המדיה להשכרה ופונקציות ציבוריות כגון ספריה, מרכז כנסים ומלון. איסוף יצרני המדיה החובבנים והצבתם תחת קורת גג אחת לצד אלו המקצועיים (תאגיד מדיה ציבורי), יאפשר שימוש משותף במתקנים הטכניים (חדרי עריכה, אולפני שידור והקלטה ושירותי אכסון מידע) אך חשוב מכך - יאפשר דיונים ומפגשים חדשים בין הציבור לבין עולם המדיה העיתונאית המקצועי.

בעידן הדיגיטלי לא ניתן לחזות את התפתחותן של סביבות העבודה בתחומי המדיה. חדרי שרתי האכסון הממוחשבים, לדוגמה, עשויים "להעלם" תוך עשור ממש כפי שחללי המשרדים להשכרה יכולים "להשתלט" על כל המבנה. אם כן, כיצד ניתן לגשר על הפער בין הדינמיות של עולם המדיה לבין האמצעים האדריכלים הקשיחים? מצב זה של אי וודאות הוליד מחקר צורני אשר בוחן את יכולתה של התוכנית האדריכלית להתאים עצמה לדרישות הלא צפויות של עולם המדיה הדינמי.

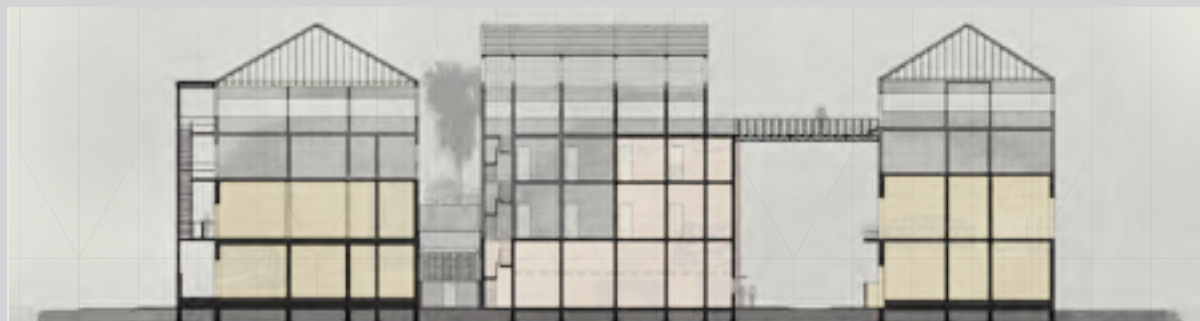
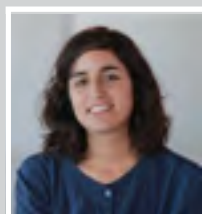

08

לילה מועלם

אוניברסיטת ת"א, ביה"ס לאדריכלות ע"ש דוד עזריאלי

שם הפרויקט
אל נוזהא

בספרו "המצאת היוםיום" (1980) טוען דה סרטו, כי "גם אם רשת הפיקוח מתפשטת ומתחדדת בכל מקום..." עלינו לאתר את האופנים בהם מתקיימים הליכים עממיים, אשר "משחקים עם מנגנוני המשמעת ואינם מסתגלים אליהם אלא כדי לעוקפים". אל מול מנגנון המשמעת, המכונה אסטרטגיה, הוא מגדיר טקטיקה כ"יחשוב שאינו יכול לסמוך על מובהק כלשהו... מקומה של הטקטיקה אינו אלא מקומו של האחר, היא מסתננת אליו במקוטע, בלי לתופסו במלואו, בלי יכולת להתבונן בו ממרחק...". הטקטיקה פועלת בשדה שמכוננת האסטרטגיה, מנכסת אותו ויוצרת מצב תלוי מקום וזמן, הנשען על הסדר הקיים.

בפרויקט שלי, ביקשתי להתבונן ביפו ובשכונת אל נוזהא בפרט, מבעד לפריזמה של דה סרטו. בחנתי את האופנים בהם פעלה האסטרטגיה במרחב זה - באמצעות כיבושים צבאיים לאורך ההיסטוריה, מדיניות ממשלתית ועירונית, מדיניות תכנונית הכוללת שימור ועיצוב עירוני וכמו כן חוסר תכנון מכוון. אל מול אלו ולנוכח מצוקת הדיור הגוברת בקרב האוכלוסיה הערבית של יפו, מיפיתי במהלך השנה האחרונה טקטיקות - פעולות של יחידים, בעלות קנה מידה מצומצם, בהן זיהיתי מעיין "מחאה שקטה", היפוך יחסי הכוחות במרחב ולו לרגע, המתקיים על ידי זיהוי הזדמנויות וניצולן. בתכנון ביקשתי לתת תוקף ליחסי הגומלין המתקיימים בין האסטרטגיה לטקטיקה - על ידי התמקדות באזור המגורים ההיסטורי של השכונה ובחינה מפורטת של בלוק מגורים קיים, גיבשתי תכנית אורבנית המבוססת על טיפולוגיות בינוי קיימות ומאפשרת לתושבי השכונה להרחיב אותן באופן עצמאי, תוך שימור תפיסת המגורים העומדת בבסיסן וטיפוח רווחתם של תושבי השכונה הקיימים.

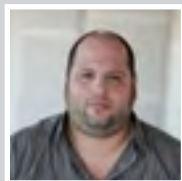
09

רון סנג, אוהד סולומון

בצלאל - אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים

שם הפרויקט
לתכנן משחק- לשחק תכנון

Playing - Planning

התחדשות עירונית בישראל נתפסת כעניין פיזי-כלכלי שמבוסס על כוחות השוק ומאופיינת ביחסי גומלין בין ארבעה שחקנים עיקריים - תושבים, רשויות, יזמים ומתכננים. במערך הנוכחי התושבים "נזרקו" לסיטואציה רוויית חיכוכים ודלה בכלים שמאפשרים שפה משותפת.

במסגרת הפרויקט פיתחנו משחקים המורכבים ממערכת חלקים גנרית שיכולים לדמות אתרים ומבנים לפי הצורך. האחד, "סקוורס", משחק לוח ואסטרטגיה שמטרתו לדון בתכנון בקנ"מ העירוני-שכונתי ולגבש סכמה משותפת שממפה רעיונות תכנוניים ומתארת הסכמות כמו גם מחלוקות במרחב. השני, "לינקס", משחק הרכבה בקנ"מ בנייני שתפקידו להצית שיחה בין מתכננים לדיירים. באמצעותו ניתן לבנות פרגמנטים תלת-ממדיים של סיטואציות קיימות ומדומיינות ולזהות אורחות חיים וקשרים מרחביים בין אנשים.

בחנו את המשחקים במתחם שיכוני-גשר ברח' שטרן בשכונת קרית-היובל בירושלים ובוואדי "האסבסטונים" שלמרגלותיו. ערכנו מפגשי-משחק עם תושבים ובמקביל, למדנו את האתר, התבוננו, שרטטנו והגענו להצעה אדריכלית ששוזרת את הרעיונות שלנו והידע המקומי.

תפקידם של המשחקים לגשר על הפער שבין תושבים למתכננים וליצור תשתית לתכנון קונקרטי. המשחק הפיזי מפגיש אנשים באופן ישיר ומוחשי ומזמין דיון שיויוני, פורה ומוסדר שמעודד אמון ומאפשר לכל קול להשמע, מכאן, גוברת המודעות התכנונית, מתעצמת האחריות המרחבית ועולה הסבירות להופעת הסכמות והבנות שיניעו תהליכי תכנון והתחדשות יסודיים, הוגנים ושיתופיים יותר.

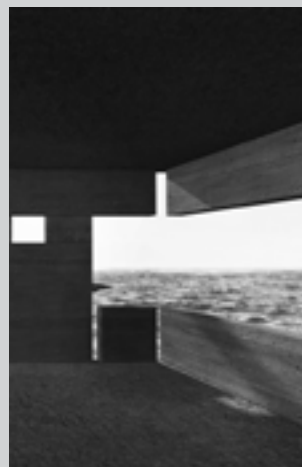
10

אורה סולם

אוניברסיטת ת"א, ביה"ס
לאדריכלות ע"ש דוד עזריאלי

שם הפרויקט

מקום להיות בו
Timescape

אדריכלות ימית כמפלט של חוויה נשכחת.

הפרויקט חוקר את האפשרות למפגש בין האדריכלות, האדם, העיר, הים והזמן. הוא מהווה במה, ולפעמים תסריט של מסלולים, תנועות, ורצף של חוויות.

נמל יפו עבר הרבה שינויים, בהם שכבות היסטוריות כיסו אחת את השנייה. הוא התחיל כמעגן טבעי קטן והתרחב לנמל. האנגר 3 הממוקם בקצה הדרומי של הנמל, הינו המבנה הבריטי האחרון שנותר ללא שיפוץ. הפרויקט רואה במקום הזדמנות ליצירת נקודת עצירה ברצף המסחרי והתיירותי שמתפתח באזור. יצירת מפגש אחר וישיר בין המבנה, היבשה, האדם והמים. הרצון היה לשמר את מהות טיפולוגיית ההאנגר, טכנולוגיה של נפחיות מתועשת, ביצירת מרחב דינאמי שיכול לקבל מגוון פונקציות ושינויים לאורך הזמן ולהוות חוליה מחברת בין הסביבות השונות. המטרה הייתה להפוך את החוויות הנופיות לאדריכלות, תוך השוואה בין מרחבי גבול. הגבול בין הים ליבשה, בין הבמה לצופה. הגבול הוא קו דמיוני, דינאמי, לא יציב. הפיכת הגבולות למרחבי ביניים מאפשרת להפגיש בין עולמות שמתפקדים במקביל: זה שבו משחקים וזה שבו מתבוננים ומקשיבים.

הנוף נראה לנו אחיד אך מתגלה כמרחב שונה לאורך שעות היום וימי השנה, בהם מתקיימת תנועתיות מתמדת. התכנון ניסה להשתלב ולהתפתח בדיאלוג עם הסביבה. הוא עובר מהלח ליבש, מהעיר לים. בחרתי לתכנן פרויקט שיהווה מסה שתעטוף את האתר, לעטוף את ההאנגר האחרון על מנת להעצימו. בנפח ההאנגר מתאפשרת יצירת היררכיה דמיונית ודינאמית בין המופיע והצופה. לעובר אורח יש את חופש התנועה והזמן להגדיר עצמו דרך מרחב המשחק והצפייה. הפרויקט פועם בקצב הים, הוא מקבל את השתנות הטבע גם במצביו הקיצוניים ביותר כשהאופק היבשתי הופך לאופק ימי. המקום מרמז מיד למבקר על אופי הים וכוחות הרוח, הזרימה, והבליה. הוא מייצר שעון פנימי, שעון שמתפקד על בסיס הבטון והפלדה, חומרים שמשאירים חותם ומייצרים מרחבים יבשים, או עדיין לחים ורטובים שמגדירים את המצב התמידי או הזמני. כל צעד מציע מבט וחוויה אחרת, מפלס המים, הרוחות המשתנות, כיוון הזרמים. רק נותר לנו להיות קשובים או פעילים.

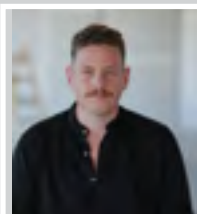
11

נוה סידי

המרכז האקדמי ויצו חיפה

שם הפרויקט

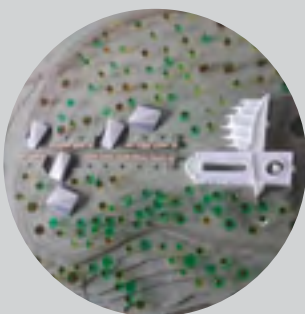
הפוליטיאה+
The polity

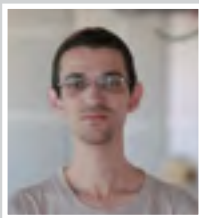

בעשרות השנים האחרונות נשחק לאטו מושג "המדינה" ומושג "הדמוקרטיה" במדינת ישראל. ממשלת ישראל לדורותיה, השילה מעצמה את הערכים שעל פיהם הוקמה המדינה וצמצמה את תחומי אחריותה כלפי אזרחיה. ישנו מרמור רב בציבור הישראלי כיוון שבישראל קיים פער מהותי בין פוליטיקה (שינויים שבני אדם רוצים לעשות), לבין מפלגתיות (הארגון הפרלמנטרי של השלטון בישראל). הדבר מיוצג בצורה בוטה בהתקשרויות הקואליציוניות הנותנות כוח רב מדי למפלגות קטנות, המבצעות "מחטפים" בסדרי העדיפויות הציבוריים.

כתוצאה מכך, בשנים האחרונות אנו עדים לאקטיביזם חברתי ופוליטי חסר תקדים, הנובע ממיאוסו של חלק מהציבור בדרך בה מתנהלים ענייני המדינה. בישראל של 2016 ישנו מצב חסר תקדים של ריבוי עמותות וארגונים הנכנסים לוואקום שיצר הממשל. בישראל מספר העמותות הגדול ביותר בעולם המערבי לעומת גודלה של האוכלוסייה.

פרויקט הגמר "הפוליטיאה", שואף ליצור מרחב דמוקרטי חדש לישראל בצומת קבלת ההחלטות, גבעת הלאום בירושלים. כיום מקום זה מתאפיין כמגדל שן שלטוני ולא מרחב דמוקרטי תוסס אשר חוגג את הדמוקרטיה. הפרויקט שואב מערש הדמוקרטיה, האגורה האתונאית. מרחב בו האזרחים היוו חלק אינטגרלי מתהליכי קבלת ההחלטות במדינה.

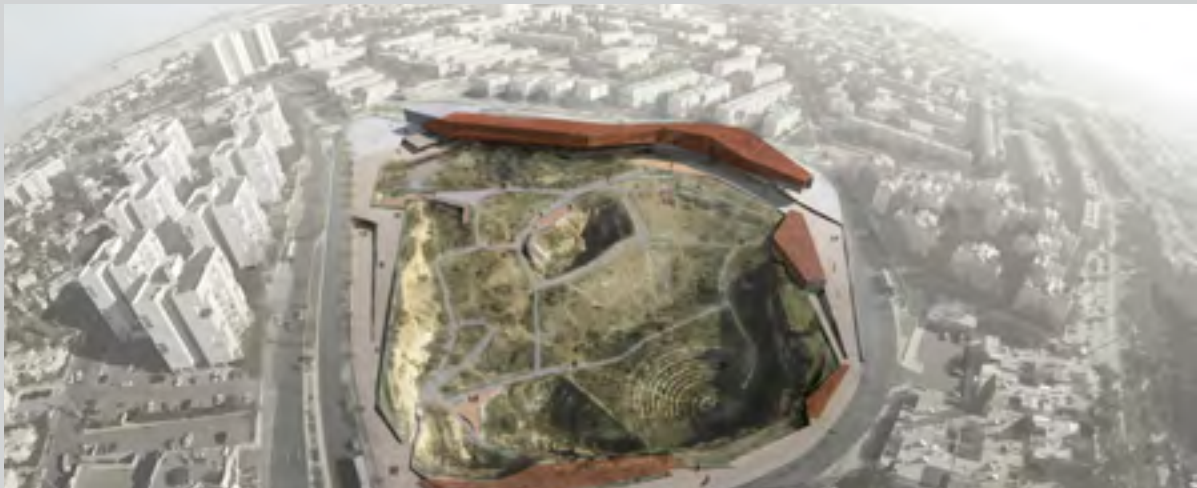
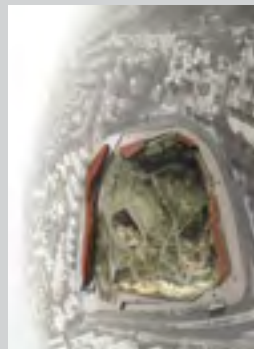

בין שכונה ד' לשכונה ו' בבאר שבע שוכנת כיום מחצבה נטושה. סידרה של אירועים היסטוריים והחלטות תכנוניות גרמו למחצבה להפוך לחור עם פוטנציאל לא מנוצל ברקמה העירונית. האתר מעלה שאלות רבות לגבי זהות המקום, קונפליקט בין טבע לעיר ואיך משלבים שני גופים מנוגדים אחד לשני במערך עירוני, תוך שימור הערכים הנפיים והגולמיים במקום.

הגישה שהפרויקט מגבש כלפי המחצבה היא שימורה עקב האוצרות והאיכות הייחודיות לה בסביבה עירונית מתפתחת של באר שבע כיום. הפעולה האדריכלית שמתבצעת בפרויקט היא מסגור המחצבה ע"י בינוי בדפנות ויציקת תוכן לתוך החלל הממסגר של המחצבה. הפרוגרמה שנלוות לפרויקט מנסה לחזק את הפונקציות אשר נמצאת כיום בפיתוח כמו פארק ההייטק גב-ים והאוכלוסייה החדשה שמתווספת לעיר בעקבות שינויים החלים בבאר שבע, חיזוק מוסדות החינוך בסביבה ע"י הפיכת המחצבה לפארק לימודי.

בנוסף הפונקציה המרכזית של הפרויקט היינה הפקולטה לגאולוגיה אשר מנסה לצור את הקשר בין המקום למוסד האקדמיה אשר נימצא בקרבתה, בין הסטודנטים לאתר. הפעולה של העברת הפקולטה למחצבה תצור פיזור של מוסדות אקדמיים במרחב העירוני (במקום ריכוזם במקום אחד) ותמנע את התרחבות האוניברסיטה צפונה, דבר אשר יעמיק את הקרע העירוני בין הצד הצפון מזרחי לשאר חלקי באר שבע.

13 חינו רוזין

הטכניון – מכון טכנולוגי לישראל

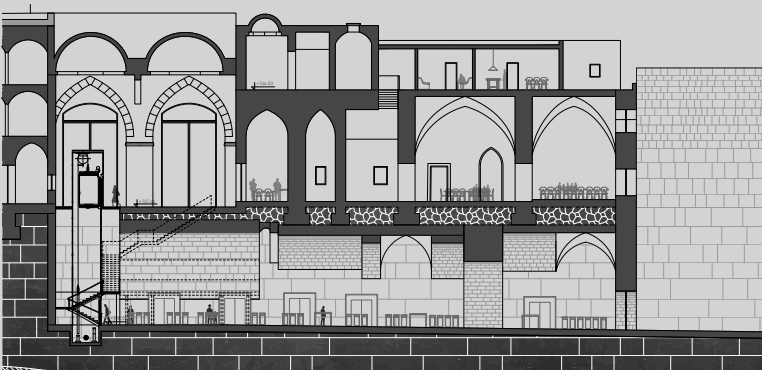
שם הפרויקט
מקדש לכל

מקדש לכל עוסק במרחב הקונפליקט ההיסטורי - העיר העתיקה בירושלים. מרחב זה הוא תל היסטורי שצבר שכבות רבות של זהות וקשר של נרטיבים רבים למקום.

נהוג לחשוב שמרחב הסכסוך היא סוגיה פוליטית שלאדריכלים אין יד ורגל בה. נקודת המוצא של הפרויקט היא שמרחב הסכסוך באשר הוא קודם כל "מקום" מחייב את התייחסותם של האדריכלים כ "סוכני המרחב".

הארכיטקטורה באה לידי ביטוי כפעולה ארכיאולוגית שחושפת שכבות היסטוריות במרחב, ויוצרת הזדמנות למערכת יחסים מחודשת ביניהן לבין ההווה והיום יומי.

מקדש לכל הוא מערך של פעולות בשלושה אתרים סמוכים במרחב העירוני של העיר העתיקה, שפועלים יחד ליצירת מרחב פיזי ורעיוני שהוא מרובד ומאפשר מפגש בין הנרטיבים השונים. מערך זה, הוא מעין הדלקת אורות במרחב שמהווה, צוהר להתבוננות על המקום מתוך ההיסטוריה בצורה מצמיחה ומחדשת. זהו מערך ראשון ומרכזי- כחלק מרשת אפשרית של פיתוח מתוך השכבות ההיסטוריות עבור המורכבות שבהווה.

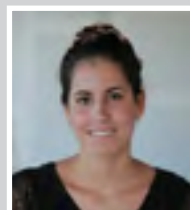
14

נעה רומפלר

אוניברסיטת אריאל בשומרון

שם הפרויקט

אקופונקטורה
אורבנית | רמלה

הפרויקט עוסק בבעיה המתרחשת בערים שונות בארץ ובעולם, מצב בו מבנים העומדים נטושים לאורך זמן, יוצרים "רקמה אורבנית גוססת".

זהו מרחב נעדר עירוניות, הסובל מהזנחה ומזמן אליו אוכלוסיות "קצה", מרחב שבו נוצרת תחושת חוסר בטחון בשעות החשיכה, וקיים בו בזבוז של שטחים פוטנציאליים שיכלו לשמש למגורים ומסחר. למבנים אלו השפעה שלילית רחבה, הן על המרחב הפיזי והן על המרחב התודעתי של העיר כולה.

שדה המבחן בו מתרחשת ונבחנת תופעה זו הוא העיר העתיקה ברמלה. הפרויקט מנתח את המצב הקיים באזור זה, ומתוך כך, מציע טיפול ארכיטקטוני משולב "להחייאתו": התערבות ראשונית-נקודתית של רשויות התכנון ביצירת תשתית אדריכלית, שתאפשר בהמשך "ריפוי עצמי" של הרקמה האורבנית על-ידי יוזמות מקומיות.

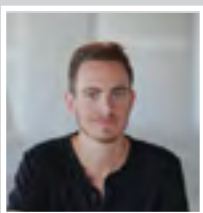
15

יואב רונת

אוניברסיטת ת"א, ביה"ס
לאדריכלות ע"ש דוד עזריאלי

שם הפרויקט

פארק החורשות |
GROVE PARK

פרט שיוצר שפה - מערכת שיוצרת חלל

תפיסת החלל והסביבה של המבקר במבנה, בעיר או בטבע היא חוויה משמעותית גם עבור מי שחווה אותה באופן לא-מודע. לעיתים קרובות הפיתוח והפירוט האדריכלי הם האחראים העיקריים ליצירת החוויה - הם שולטים במרחב הויזואלי, בכמות האור והאוויר, גודל ומגוון החללים ועוד. הפרטים הם אלו שמעניקים למבנה את אופיו הייחודי ולאדריכל את היכולת לייצר חלל משמעותי.

פרויקט "פארק החורשות" עוסק במשמעות הפרט כשפה אדריכלית ובוחן כיצד ניתן לייצר מבנים הוליסטיים בדומה לתפיסת התכנון "Bottom up" - האם ניתן לתכנן מבנה כאשר מתחילים דווקא מהסוף, מן הפרט אל החלל? במרכז תהליך החיפוש של פרויקט זה עומדת חקירה טכנולוגית של טכניקות תכנון וייצור מתקדמות, לצד הצעה לבינוי ציבורי בפארק החורשות בת"א.

